

Sygn. akt V KO 29/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **A. K.**

oskarżonego o czyny z art. 263 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 18 kwietnia 2018 r.

wniosku Sądu Rejonowego w P.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. postanowieniem z dnia 21 marca 2018 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt VI K .../17, do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W złożonym wniosku wskazano na problemy z doprowadzeniem na termin rozprawy oskarżonego, który przebywa w Areszcie Śledczym w O., jako okoliczność uniemożliwiającą rozpoznanie sprawy przez właściwy miejscowo sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Podniesione we wniosku okoliczności dotyczące problemów z doprowadzeniem oskarżonego na termin rozprawy nie przekonują o konieczności skorzystania z instytucji art. 37 k.p.k. i odstąpienia od właściwości miejscowej ustalonej na podstawie obowiązujących przepisów.

Z akt sprawy i znajdujących się w nich informacji wynika, iż o ile rzeczywiste były problemy z doprowadzeniem A. K. na terminy rozprawy z uwagi na brak zgody

Sądu Okręgowego w O., do dyspozycji którego wymieniony pozostawał, o tyle w chwili obecnej wobec zmiany sytuacji procesowej, problem ten, jak się wydaje, w ogóle nie istnieje. Z informacji Aresztu Śledczego w O. z dnia 31 stycznia 2018 r. (k. 1001, t. V) wynikało, iż wobec oskarżonego stosowany był środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania w sprawach o sygn. akt II K 12/15 Sądu Okręgowego w O. i VI K .../17 Sądu Rejonowego w P. Skoro zatem, jak podkreślono w treści wniosku, Sąd Okręgowy w O. uchylił wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania, jednocześnie uchylając areszt tymczasowy wobec oskarżonego, konieczność ustalenia do czyjej dyspozycji pozostawał wymieniony jawiła się jako oczywista. Powyższe ustalenia wskazałyby, że organem, do którego dyspozycji pozostaje A. K. jako osoba tymczasowo aresztowana jest wyłącznie Sąd występujący z wnioskiem. Potwierdza to zresztą pismo Służby Więziennej z dnia 6 kwietnia 2018 r., w którym wnioskuje się o przetransportowanie oskarżonego do Aresztu Śledczego w P. Nadto należy zauważyć, że w kwestii ewentualnego transportu oskarżonego wystarczającą wydaje się być informacja z dnia 14 lutego 2018 r. Kierownika Ambulatorium Izby Chorych AŚ w O. (k. 1032, t. V), a zwracanie się w tej sprawie do biegłych tylko przedłuża postępowanie oraz podraża jego koszty.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.